

**Dansa a i per Santa Maria de Farrera
11 d'octubre de 2015.**

Blanca, prima, palplantada
peus nus
dalt del penyal,
bressolada pel cant suau
quin ressò evocarà?
què ens dirà de l'ermita?
què vol Míriam filla de Hannah?

Entorn gloriós,
colors esplèndids
oms daurats
i cirerers enrojolats;
tarda tardorencia
carena silenciosa
diàfana i misteriosa.

Grimpa el mur,
delicadament
s'esmuny lentament,
dins l'esvoranc fosc
de l'absis ferit de mort.
Transita d'orient a occident
de llum a tenebres
de la vida cap a la mort.

Ermita esgalabrada,
retornaràs a la terra ?
reviuràs per acollir cants,
silencis vibrants
i pregueres d'antany?
Què hi diu l'ermita?
què vols Màryam, seydatna Màryam?

Reapareix el cap
per la porta mal atapeïda,
forat de ponent,
llisca cap per avall
poc a poc, lentament,
al so de vent esquerdat
cau i rodola a terra:
dramàtic moment
és viva o morta?
immòbil, serena,
pausa plaent,
batega al cor de l'ermita?

Lentament, suament
davalla cap al cirerer
amic rabassut,
arrelat al caire,
on bufa l'aire,
acomboiada pel tambor
amb un cant de la terra,
cant de guerra?

Grimpa a les besses
s'hi abraça amb tendresa
capçada amunt,
i es gronxa amb delit
batall viu, blanc ardent,
arbre de vida
et vols vestir de nuesa?

Voldràs renéixer,
tornar a bategar
amb meditacions ardents
o retornar a la terra?
Què vols ermita santa?
què vols Maria, santa Maria?